

PODWAŻYĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-); a *pochylone*.

inf podwazyć. ◇ [*con* 3 sg *m* by podwazył. ◇ *part praet act* podwazywszy.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* także XVIII w.

Podnieść w górę, wzniesć [kogo, co]:

Przen:

Szereg: »podwazyć i podnieść«: Iesli bogacz vtopiwszy ferce w skárbie swoim ziemkim/ nie może go podwazyć y podnieść do niebá: niechayże skarb ziemki przed sobą przefyła do niebá *WujNT* 249.

a. [*Postawić na nogi upadłego; przen:*

Zwrot: »upadłe podwazyć«: prosimy/ áby też [*Pan Bóg*] nád námi okazał możność swoię/ [...] áby nędzne á vpádłe podwazył/ grzechy nam odpuścił *WujPosŚw* 1584 371 (*Linde*).]

b. [*Unieść trochę od spodu:* Drugich, podwazywszy dom, w spód kładli głowami Tak byli przytłoczeni ku ziemi ścianami. *StryjPoczqt* 308; *StryjKron* 476.]

Formacje współrdzenne cf WAŻYĆ.

KW, AL